

Ив. Вазовъ

Геройството на Македонски

Преди освобождението, Българските хъшове съм на събрание въ къщата на учителя Владиковъ въ Букурешъ и обмислятъ, какъ да вдигнатъ народа въ България на възстание. Левски през това време е въ Русчукъ, въ къщата на баба Тонка. Той има да съобщи на хъшовете много важни работи, но нѣма какъ. Съ писмо не може. Трѣбва да се прати човѣкъ, който да отиде при Левски и да се върне, безъ да го узнаятъ турците. Но това е много мяично, защото караули пазятъ на всѣки 100 крачки. Дунавъ е замръзналъ — може пешъ да се отиде отъ влашкия брѣгъ на турския една ношъ. Тая опасна работа се нагърбилъ да извѣри смелиятъ Македонски.

20-ти февруари. Къснитъ студове на тая зима се усилваха повече и повече отъ севернитъ вѣтрове, които дуиха непрестанно отъ две недѣли насамъ. Дунавътъ бѣше замръзналъ. Единъ дебель пластъ ледъ бѣше облѣкъ като въ медна броня величествената рѣка. Мѣстото, дето другъ пѫть се синѣеха гордитъ вълни на Дунава, сега бѣше една бѣла поляна, която на югъ свършваше съ високъ брѣгъ, а на северъ се сливаше съ безкрайната влашка равнина. Вместо параходи и лодки, сега по леда скърцаха кола, чернѣеха се пѫтници, които безстрашливо минуваха и замину-